

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 25 lipca 1961 r. w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa w stanie nietrzeźwości (Dz. U. z 1961 r. Nr 39, poz. 201 i z 1962 r. Nr 59, poz. 288).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *T. Szelachowski*

118

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 6 maja 1983 r.

w sprawie zasad ustalania cen napojów alkoholowych oraz trybu rozliczeń przedsiębiorstw gastronomicznych.

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakładach i punktach gastronomicznych ceny sprzedażne napojów alkoholowych ustala się przez powiększenie ceny detalicznej o narzut nie wyższy niż 25%, obejmujący koszty sprzedaży, zysk i podatek obrotowy obliczony od obrotu osiągniętego ze sprzedaży napojów alkoholowych na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Wysokość narzutu, o którym mowa w ust. 1, ustala:

- 1) w jednostkach gospodarki uspołecznionej prowadzących działalność gastronomiczną — dyrektor przedsiębiorstwa (zarząd spółdzielni lub organizacji społecznej),
- 2) w jednostkach gospodarki nie uspołecznionej — prowadzący działalność gastronomiczną zarząd wojewódzki Zrzeszenia Prywatnego Handlu i Usług.
3. Ceny sprzedażne napojów alkoholowych w zakładach i punktach gastronomicznych wprowadza kierownik zakładu, kierując się zasadami określonymi w ust. 1 i 2.

4. Kontroli prawidłowości ustalania cen dokonuje właściwy organ administracji państwowej.

5. Ograniczenie wysokości narzutu, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy zakładów gastronomicznych określonych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Turystyki. Wysokość narzutu dla tych zakładów i ceny sprzedażne ustala się i wprowadza według zasad określonych w ust. 2 i 3.

§ 2. 1. Wpływów ze sprzedaży napojów alkoholowych nie uwzględnia się przy ocenie działalności przedsiębiorstw prowadzących działalność gastronomiczną, jak również przy obliczaniu wskaźnika przyrostu wynagrodzeń wolnego od obciążeń na Fundusz Aktywizacji Zawodowej oraz przy ustalaniu indywidualnych wynagrodzeń, premii i nagród dla pracowników tych przedsiębiorstw.

2. Przedsiębiorstwa gastronomiczne prowadzą ewidencję zakupu i sprzedaży napojów alkoholowych w sposób pozwalający na okresowe rozliczenia wielkości zakupu i sprzedaży.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: w z. *E. Szymański*

119

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 6 maja 1983 r.

w sprawie szczegółowych zasad usytuowania punktów sprzedaży napojów alkoholowych oraz trybu wydawania zezwoleń na sprzedaż tych napojów.

Na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciw-

działaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wojewoda (prezydent miasta stopnia wojewódzkiego) ustala plan usytuowania punktów sprzedaży napojów alkoholowych w granicach liczby określonej dla poszczególnych województw (miast stopnia wojewódzkiego) przez Radę Ministrów, kierując się zasadą ograniczenia dostępności napojów alkoholowych.

§ 2. 1. Ustalając usytuowanie punktów sprzedaży napojów alkoholowych oraz wydając zezwolenia na sprzedaż tych napojów, wojewoda (prezydent miasta stopnia wojewódzkiego) kieruje się zasadą, że punkt taki nie powinien być usytuowany bliżej niż 100 m od granicy obiektów i miejsc wymienionych w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230), zwanej dalej „ustawą”.

2. Wojewoda (prezydent miasta stopnia wojewódzkiego) może w uzasadnionych wypadkach zezwolić na dalszą działalność już istniejących punktów sprzedaży napojów alkoholowych, z zastosowaniem odstępstw od zasady ich usytuowania określonej w ust. 1, jeżeli prowadzenie tych punktów, zgodnie z opinią komisji i organizacji społecznych wymienionych w ust. 3, nie powoduje zakłóceń w funkcjonowaniu urzędów oraz działalności instytucji i organizacji, mieszczących się w obiektach i miejscach wymienionych w art. 18 ust. 2 ustawy.

3. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, w granicach liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych określonej dla poszczególnych województw (miast stopnia wojewódzkiego) przez Radę Ministrów, wydaje wojewoda (prezydent miasta stopnia wojewódzkiego) na wniosek terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego po zasięgnięciu opinii właściwych komisji rady narodowej stopnia wojewódzkiego, jak również opinii organizacji społecznych, a w szczególności: Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego, jednostek Federacji Konsumentów, Ligi Kobiet Polskich i Kół Gospodyń Wiejskich.

4. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w miejscowościach, w których znajdują się jednostki wojskowe, mogą być wydawane na zasadach określonych w ust. 3, a ponadto po zasięgnięciu opinii właściwego dowódcy garnizonu.

§ 3. Zezwolenia mogą być wydawane na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych:

- 1) do spożycia poza miejscem sprzedaży,
- 2) do spożycia w miejscu sprzedaży,
- 3) do spożycia w czasie i miejscu organizowanych zabaw i uroczystości,
- 4) do spożycia na miejscu lub poza miejscem sprzedaży, na imprezach odbywających się na otwartym powietrzu.

§ 4. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży mogą być wydawane na następujące, z uwagi na zawartość alkoholu, rodzaje tych napojów:

- 1) zawierających do 4,5% alkoholu,
- 2) zawierających powyżej 4,5% do 18% alkoholu,
- 3) zawierających powyżej 18% alkoholu.

§ 5. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży mo-

gą być wydawane przedsiębiorstwu powołanemu do obrotu napojami alkoholowymi (oddziałem tego przedsiębiorstwa) na sprzedaż prowadzoną:

- 1) w sklepach branżowych z napojami alkoholowymi,
- 2) w wyodrębnionych stoiskach (działach) sklepów:
  - a) Przedsiębiorstwa Eksportu Wewnętrzznego „PEWEX”,
  - b) ogólnospozywczych,
  - c) ze sprzedażą artykułów spożywczych na terenach wiejskich,
  - d) prezentujących produkcję jednego lub kilku krajów — wyłącznie na sprzedaż napojów alkoholowych pochodzenia zagranicznego w oryginalnych opakowaniach.

§ 6. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży, o których mowa w § 4, mogą być wydawane jednostkom gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej na sprzedaż prowadzoną w:

- 1) restauracjach i gospodach (zajazdach),
- 2) barach, z wyjątkiem barów mlecznych, turystycznych, barów przekąskowych i barów szybkiej obsługi.

§ 7. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży, o których mowa w § 4 pkt 1, oraz na sprzedaż piwa zawierającego powyżej 4,5% alkoholu do spożycia w miejscu sprzedaży mogą być wydawane jednostkom gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej na sprzedaż w piwiarniach, barach piwnych i pijalniach piwa.

§ 8. 1. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% do 18% alkoholu, przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży, mogą być wydawane jednostkom gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej na sprzedaż w:

- 1) kawiarniach,
- 2) cukierniach,
- 3) winiarniach.

2. W zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych w kawiarniach i cukierniach można zezwolić dodatkowo na sprzedaż koniaków i likierów.

§ 9. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych zawierających do 18% alkoholu, przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży, mogą obejmować uprawnienia do prowadzenia w sklepach branżowych z napojami alkoholowymi probierni win gronowych i miodów pitnych.

§ 10. Zezwolenia, o których mowa w § 3 pkt 3, mogą być wydawane wyłącznie jednorazowo zakładom gastronomicznym uprawnionym do prowadzenia bufetów urządzanych na czas i w miejscu zabaw i uroczystości.

§ 11. Zezwolenia, o których mowa w § 3 pkt 4, mogą być wydawane wyłącznie jednorazowo zakładom gastronomicznym, uprawnionym do prowadzenia bufetów na imprezach organizowanych na otwartym powietrzu, oraz jednostkom przedsiębiorstwa powołanego do obrotu i sprzedaży napojów alkoholowych.

§ 12. 1. Jednostkom gospodarki uspołecznionej zezwolenia wydaje się na czas nieograniczony lub na czas oznaczony.

2. Jednostkom gospodarki nie uspołecznionej zezwolenia wydaje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, niezależnie od okresu ustalonego w zezwoleniu na prowadzenie działalności gastronomicznej.

§ 13. Na prowadzenie sprzedaży każdego z rodzajów napojów alkoholowych, o których mowa w § 4, jest wymagane posiadanie odrębnego zezwolenia.

§ 14. 1. Zezwolenie wygasa w razie:

- 1) likwidacji punktu sprzedaży,
- 2) upływu okresu ważności zezwolenia,
- 3) zmiany rodzaju działalności punktu sprzedaży,
- 4) cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności gastronomicznej przez jednostkę gospodarki nie uspołecznionej.

2. Posiadacz zezwolenia, które wygasło w wypadkach określonych w ust. 1, jest obowiązany zwrócić je organowi, który wydał to zezwolenie.

§ 15. 1. Zezwolenie ulega cofnięciu w razie powstania okoliczności, które zgodnie z art. 18 ust. 2 ustawy uzasadniałyby odmowę udzielenia zezwolenia, jak również w razie nieprzestrzegania przez posiadacza zezwolenia warunków określonych w zezwoleniu lub zakazów wprowadzonych przez Radę Ministrów.

2. Zezwolenie może być cofnięte w razie ograniczenia przez Radę Ministrów liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych dla danego województwa (miasta stopnia wojewódzkiego) lub przez wojewodę (prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego) w ramach województwa dla danego miasta czy gminy.

3. Przepis § 14 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 16. W razie cofnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, wyznacza się jednomiesięczny termin do zaprzestania sprzedaży napojów alkoholowych przez punkt sprzedaży, licząc od daty uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu zezwolenia.

§ 17. Zezwolenie powinno być wywieszane w punkcie sprzedaży napojów alkoholowych na widocznym miejscu i zabezpieczone przed zniszczeniem.

§ 18. 1. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego prowadzą rejestr wydanych zezwolen.

2. Wzory zezwoleń i rejestrów ustala Minister Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 19. Dotychczas wydane zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, udzielone w trybie określonym w ustawie z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 69, poz. 434), zachowują ważność do czasu wydania nowych zezwoleń, nie dłużej jednak niż do dnia 13 listopada 1983 r.

§ 20. Traci moc rozporządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 10 lipca 1964 r. w sprawie określenia organów właściwych do wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz warunków i trybu ich wydawania (Dz. U. z 1964 r. Nr 29, poz. 188 i z 1973 r. Nr 6, poz. 44).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: w z. E. Szymański

120

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 7 maja 1983 r.

w sprawie zasad i warunków sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych w pociągach i samolotach komunikacji międzynarodowej oraz w międzynarodowych portach lotniczych.

Na podstawie art. 14 ust. 7 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zezwala się na sprzedaż, podawanie i spożywanie w pociągach komunikacji międzynarodowej:

- 1) napojów alkoholowych przy stolikach w wagonach restauracyjnych; napoje zawierające więcej niż 18% alkoholu mogą być podawane tylko do posiłków.
- 2) napojów z zawartością do 4,5% alkoholu podróżnym w wagonach sypialnych i z miejscami do leżenia.

§ 2. Zezwala się na sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów alkoholowych w samolotach komunikacji międzynarodowej oraz w międzynarodowych portach lotniczych w strefie wolnocłowej w sposób i w ilościach przyjętych w międzynarodowym lotnictwie komunikacyjnym.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Komunikacji: J. Kamiński